

07/01/2020

Τα Άγια Θεοφάνεια στην Κωνσταντινούπολη

[Πατριαρχία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Οικουμενικός Πατριάρχης: Εις το σταυροαναστάσιμον Φανάριον φυλάσσομεν την ακοίμητον κανδήλαν, την οποίαν εφύλαξαν οι Πατέρες μας αεί λάμπουσαν και φωταυγή

Με μεγαλοπρέπεια ο εορτασμός των Θεοφανείων στο Φανάρι

Γιορτάστηκαν και φέτος τα Άγια Θεοφάνεια στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, τη Δευτέρα, 6 Ιανουαρίου με πλήθος κόσμου να βρίσκεται στον Ιερό Ναό του αγίου Γεωργίου στο Φανάρι.

Ο Παναγιώτατος, μετά τον Όρθρο, κατά τον οποίο χοροστάτησε, τέλεσε τον Μεγάλο Αγιασμό, και στη συνέχεια προέστη της Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων των Μητροπολιτών Φιλαδελφείας Μελίτωνος, Μύρων Χρυσσοστόμου, Λιββ Μακαρίου, Ικονίου Θεολήπτου, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στεφάνου, Κυρηνείας Χρυσσοστόμου, Κυδωνιών Αθηναγόρα και Αδριανουπόλεως Αμφιλοχίου.

Κατά τη διάρκειά της τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου Γεωργίου Χριστοδούλου, κληρικού της Εκκλησίας της Κύπρου και εκπαιδευτικού.

Πριν από τη χειροτονία, ο Παναγιώτατος, απηύθυνε πατρικούς λόγους προς τον π.Γεώργιο.

“Εν τη εκπάγλω φωτοχυσία του επιφανέντος Θεού, του «Φωτός εκ Φωτός», εν πληθούση Εκκλησία εις τον Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, τελούμεν σήμερα την εις πρεσβύτερον χειροτονίαν σου. Είσαι σαρξ εκ της σαρκός της Μεγαλονήσου, γόνος της ιστορικής Καρπασίας, αφοσιωμένον και ευσεβόφρον τέκνον της Εκκλησίας της Κύπρου, χειροτονηθείς πρότρίτα εις διάκονον υπό του Μακαριωτάτου αδελφού Αρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσσοστόμου”, είπε ο Πατριάρχης και σε άλλο σημείο της ομιλίας του επισήμανε: “Σήμερα λαμβάνεις την χάριν του δευτέρου βαθμού της ιερωσύνης συ, διάκονε Γεώργιε, διά να δίδης την καλήν μαρτυρίαν της Ορθοδόξου πίστεως, της ελπίδος και της αγάπης, εις τον χριστιανικόν ευρωπαϊκόν νότον, εις την Μεγαλόνησον Κύπρον, και δη εις το σέβασμα και πανίερον προσκύνημα του Αποστόλου Ανδρέου, το οποίον θυσιαστικώς διακονεί από το 1958

ο πατήρ Ζαχαρίας, παρών και συμπανηγυρίζων και συλλειτουργών σήμερα εν Φαναρίω”.

“Η Εκκλησία της Κύπρου ανήκει εις την χορείαν των αρχαίων Εκκλησιών, με εσωτερικήν διοικητικήν αυτοτέλειαν αναγνωρισμένην υπό της Γ΄ εν Εφέσω Οικουμενικής Συνόδου (Κανών Η΄). Είναι προνόμιον διά σε, το ότι ανήκεις εις την παλαίφατον ταύτην Εκκλησίαν, η οποία διακρίνεται τόσον διά την ακλόνητον πιστότητά της εις την Ορθόδοξον παράδοσιν, όσον και διά το ενδιαφέρον και την μέριμνά της διά τον κόσμον και την ιστορίαν, αεί δίδουσα τον καλόν αγώνα διά την προάσπισιν των Οσίων και Ιερών του Γένους.

Εις το βορειότατον άκρον της Μεγαλονήσου, εκεί όπου θα φυλάττης τον τόπον και τον τρόπον του βίου της εν Χριστώ ελευθερίας, θα βιώσης έντονον την παρουσίαν του διαφορετικού. Πάντοτε υπήρχον διαφορετικάί θρησκείαι, διαφορετικοί πολιτισμοί. Η μεγάλη πρόκλησις της εποχής μας είναι ο τονισμός της ιδιαιτερότητος μετ΄ ιδιαιτέρας εμφάσεως και η συμβίωσις των διαφορετικών εις τας συγχρόνους πολυπολιτισμικάς κοινωνίας. Το γεγονός της εγγύτητος των διαφορετικών καλεί ημάς, αφ΄ ενός εις δημιουργικήν συνάντησιν και εις καλλιτέραν γνώσιν του άλλου, αφ΄ ετέρου δε επιβάλλει συνεπεστέραν ενασχόλησιν και καλλιέργειαν της ημετέρας ταυτότητος και του πολιτισμού μας”.

Στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης συμβούλεψε τον π.Γεώργιο:

“Θα διακονήσ την Εκκλησίαν του Χριστού μέσα εις ένα χώρον με ιδιαιτερότητας και απαιτήσεις, με τα προβλήματά του, αλλά και τας πολλάς ευκαιρίας διά μαρτυρίαν και προσφοράν, πάντοτε με «αγάπην εκ καθαρής καρδίας» (Α΄ Τιμ. α΄, 5), διηνεκώς ως «Θεού συνεργός», του θέλοντος «πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμ. β΄, 4). Και θα συναντάς ανθρώπους, οι οποίοι δεν ανήκουν μεν εις την Εκκλησίαν, όμως είναι άνθρωποι θεοφοβούμενοι, ευσεβείς και σέβονται τα προσκυνήματα και τας παραδόσεις μας.

Να κρατήσ ανημμένην την κανδήλαν εις το ιερόν ενδιαίτημα του Αποστόλου Ανδρέου, το οποίον θα φυλάσσης και θα διακονήσ εις το υπόλοιπον της ζωής σου, όπως και ημείς εδώ εις το σταυροαναστάσιμον Φανάριον φυλάσσομεν την ακοίμητον κανδήλαν ύπερθεν του Συνθρόνου, την οποίαν εφύλαξαν οι Πατέρες μας αεί λάμπουσαν και φωταυγή, και θα φυλάσσουν και αι επερχόμεναι γενεαί των Ρωμιών. Θα προσεύχεσαι αδιαλείπτως, όχι εις ένα Θεόν απρόσωπον και «ακίνητον», θεώμενον εκ του μακρόθεν τας περιπετείας του ανθρώπου, αλλά εις τον φιλόανθρωπον Θεόν, τον αεί «υπέρ ημών», ο οποίος ευρίσκεται πλησιέστερον εις ημάς, από όσον ημείς οι ίδιοι εις τον εαυτόν μας.

Η Εκκλησία καλείται εις κάθε εποχήν και υπό πάσαν περίστασιν να είναι «ο κόσμος του κόσμου» (Ωριγένης, ΒΕΠΕΣ 12, 63), η «ωραιοθείσα αγάπη» (Άσμα Ασμάτων ζ΄, 7). Ο ιερεύς τελεί την Θείαν Ευχαριστίαν με αναφοράν πάντοτε εις τον Επίσκοπόν του, προσλαμβάνων τα πάντα εν ευχαριστία εκ του Θεού και αναφέρον τα πάντα ευχαριστιακώς εις τον Κύριον. Εις την Θείαν Ευχαριστίαν συμπυκνούνται η θεανδρική υπόστασις της Εκκλησίας. Από αυτήν τρέφεται σύνολος η εκκλησιαστική ζωή, εν αυτή αναδεικνύεται ο εσχατολογικός και δοξολογικός χαρακτήρ και προσανατολισμός της”.

Ο Παναγιώτατος επεσήμανε ότι η λιπαρά μόρφωση και η παιδεία του π.Γεωργίου, ως θεολόγου και ερευνητού, η ωριμότητα και η σεμνότητά του, η εργατικότητά του και ο ένθεος ζήλος του, η αγάπη του για την Κύπρο, εγγυώνται θεάρεστη και καρποφόρα διακονία.

“Σήμερον που οι περισσότεροι άνθρωποι ενδιαφέρονται πρωτίστως διά το «αγαπημένον εγώ», διά την αυτοπραγμάτωσιν, όχι εν τη εννοία του πνευματικού προορισμού του ανθρώπου, αλλά της ικανοποιήσεως των ατομικών αναγκών, η οποία συμπορεύεται με το διάχυτον «υπαρξιακόν κενόν», με το λεγόμενον «τέλος της αιδούς» και την ηθικὴν αναρχίαν, με την ταύτισιν της θυσιαστικής αγάπης και της ταπεινοφροσύνης με αδυναμίαν και δουλικότητα, εσύ επιλέγεις το «εν ου εστί χρεία», αφιερούμενος εξ ὅλης της καρδίας σου και εξ ὅλης της ψυχῆς σου και εξ ὅλης της ισχύος σου και εξ ὅλης της διανοίας σου εις τον Κύριον και εις τους αδελφούς. Το εἶναι του κληρικού εἶναι δῶρον της χάριτος του Θεού, το οποίον ημεῖς οφείλομεν να προσφέρωμεν εις τον συνάνθρωπον, υπέρ ου Χριστός απέθανε και ανέστη. Ὅπως λέγει ο Προκάτοχος της ημῶν Μετριότητος εις τον Αποστολικόν Θρόνον της Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ο Χρυσόστομος «ου γαρ ἔστιν οὕτως ιερεὶ πρέπουσα ευχή ετέρα, ως των υπέρ των του λαοῦ καλῶν προ των αυτού, προσιέναι και εντυγχάνειν Θεῷ» (PG 62, 491). Η Ορθόδοξος ευσέβεια τιμᾷ ιδιαιτέρως τον ιερέα, τον απλῶν και ταπεινῶν, τον πράον και φιλόανθρωπον. Δυσκολεύεται να αποδεχθῆ τον λεγόμενον «εικονικόν ιερέα», με νοοτροπίαν υπαλλήλου, διεκπεραιωτοῦ των τελετουργιῶν, χωρίς εσωτερικὴν σχέσιν με το υψηλόν λειτούργημά του. Η ζωὴ του ιερέως οφείλει να εἶναι αδιάλειπτος σχέσις μετά του Ἄλλου, του Μεγάλου Αρχιερέως, και μετά των αδελφῶν. Ιερωσύνη εἶναι ἀέναος βίωσις και πραγμάτωσις της διπλῆς εντολῆς της αγάπης προς τον Θεόν και της αγάπης προς τον πλησίον”.

Στην αντιφώνησή του, ο π.Γεώργιος, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη, “ούτινος η μεγάλη και αγαθή και πατριαρχική συγκατάβασις πληροί χαράς και γαλήνης την καρδίαν μου και μεγάλως ενισχύει με εις τον προκείμενον αγώνα”.

“Υποκλίνομαι εις την αποστολήν της Μητρὸς Εκκλησίας, ἥτις διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ιεροεργεῖ ἄλλοτε ως αγνοουμένη και ἄλλοτε ως επιγινωσκομένη, ως αποθνήσκουσα και ιδού ζῶσα [...] Η ιστορία της Αγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Εκκλησίας περικλείει εν εαυτή και τις τρεις διαστάσεις του χρόνου: παρελθόν, παρόν και μέλλον. Καμμία ἀπό τις τρεις διαστάσεις δεν πρέπει να αγνοηθεῖ. Εντός του θείου τούτου ανακτόρου του Θεοῦ Λόγου, δεν πρέπει να αγνοηθεῖ η λαμπρά τάξις, η οποία διαχρονικῶς φθάνει σε μας και δεν εκπίπτει οὔτε εις το καθ’ ὑπερβολήν απλῶν οὔτε εις το υπερβολικῶς εξεζητημένον”.

Εκκλησιάστηκαν ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Κωνσταντίνος Βλάσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα Μιχαήλ Διάμεσης, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη, κυρία Γεωργία Σουλτανοπούλου και κ.Ολεκσαντρ Γκαμάν, η Πρόξενος της Ελλάδος κ.Δανάη Βασιλάκη, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε. και πλήθος πιστών από την Πόλη αλλά και την Ελλάδα, την Κύπρο, και πολλές άλλες χώρες.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Οικουμενικός Πατριάρχης, οι Αρχιερείς, οι επίσημοι και ο πιστός λαός εν πομπή μετέβησαν στην προκυμαία του Φαναρίου όπου ο Παναγιώτατος προεξήρχε της τελετής του Αγιασμού των υδάτων και της καταδύσεως του Τιμίου Σταυρού στον Κεράτιο Κόλπο.

Στα παγωμένα νερά του Κερατίου, και παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, βούτηξαν περισσότεροι από 20 νέοι από την Πόλη, την Ελλάδα και το εξωτερικό και τον Τίμιο Σταυρό έπιασε για τέταρτη φορά ο κ. Νικόλαος Σόλης, από το Αγρίνιο, στον οποίο ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσέφερε ως ευλογία χρυσό επιστήθιο σταυρό, ενώ ευλόγησε όλους τους υπόλοιπους κολυμβητές και τους προσέφερε φυλαχτά με την εικόνα του Αγίου Νεκταρίου.

